

vino huda nadloga. Da se nekaj olajša, ima umen gospodar v hlevu razobešenih več limanic in pokriva še po vrhu živino z lahko odejo ali pa jo s pelinovo vodo škropi. Nekaj pomaga to, ali vse to izda le malo in živina trpi še vsled te mušje sitnobe veliko. Ni, menim, treba, da še tu povdarjam posebej, koliko da izgubi vsled muh krava na mleku in druga živina na odebeljenji. To je že vsakdo izmed naših bralcev opazil lahko sam in je to tudi, nič ne dvomimo, skušal odvrniti od svoje hiše.

Ali pa je to tudi mogel? Pač je videl živino trpeti, pač se je jezil nad konjem, ki se je drgal ob steno ali silil v jasli ter se je tako oškodil, toda pomoči mu ni mogel, vsaj ne tako, da bi bilo izdalo. Ali pa v tem sploh ni pomoči?

Pomoč je zoper to in še težka ni, samo da pomaga premalo, če se je poslužil le eden gospodar, ne pa tudi drugi sosedje. V štacunah se dobi prah za mrčesjadi in ako napolniš z njim hleve, v katerih stoji živina, odpraviš muhe iz njih, vsaj za nekaj časa. Razprši ta prah s čem po hlevu, ki si ga poprej zaprl, na tleh in tudi zgorej na oboku ter se podaj za tem za kacic 10 minut iz hleva, to pa za tega voljo, ker bi tebi delal nos sitnobo in bi moral v eno mer kihati.

Ko je nekaj časa preteklo, lahko se vrneš v hlev in tu boš videl čudo. Na tleh leži na jezero omočenih muh, druge pa, do katerih ni prišel iz kraja prah, padejo zatem na tla ter se vijó, kakor da jim je poginili. To sicer ni resnica, mrcina ti ne pogine tako k malu, ampak njo je prah samo omotil in če je nisi ugonobil, vzbudi se ti čez kacic 12 ur čisto trdna in zdrava ter se poda na novo delo, na nadlegovanje uboge živine.

Da se ti muhe več ne vzbudijo, treba jih je samo z metljo pomesti na kup in vreči v ogenj, tam je pravo mesto za-nje!

Na dalje pa še je prah za mrčesjad še posebno prav, ako živinče vzboli ter se ga kar kupoma lotijo muhe, ne da si jih more odgnati. Pri takem živinčetu je pa najbolje, ako se prahú nasiplje nekaj po živinčetu. Ta prah se torej priporoča sam po sebi, se vé, da stane skozi leto nekaj in človek nima vselej denarja za-nj. Kaj pa naj stori tak, ki si nima ob čem kupiti prahú? Njemu svetujemo, naj drži hlev bolj temen, vendar pa tako, da se napolnjuje še vedno s frišnim zrakom ter ne postane v njem zaduhlo.

Okna se torej naj v poletji odzamejo in mesto njih zakrije okence s kacim žakljem. Le-ta naj bo temen, vendar pa tak, da prepušča zrak; v tem pa moraš gledati na to, da ti ne bode vsled tega vleklo. To bi bilo pa tudi na škodo zdravja živine.

Ne bode menda preveč, če še tukaj opo-

menimo, da prah mrčesji velja tudi za molje, vendar pa ne v toliki meri, kakor zoper muhe. Molj se sila upira prahu. Ako pa si razpršil toliko prahú po hiši, da ga je polna, pride moljevje iz svojih lukenj in leta okoli, kakor bi jih sam „ta hudi“ bil obsedel. Tedaj pa jih ne bode težko ubiti. V oblačilo, ki je potrošeno s tem prahom, ne gre noben molj ter se ga ogiblje z vso skrbjo.

Le-ta prah pa ne trpi predolgo ter ga je treba malo po malem vselej na novo si naročiti iz lekarne, kajti na zraku izgubi, če leži delj časa v njem, na svoji moči.

Sejmovi. Dne 15. julija pri sv. Rozaliji in v Zdolah. Dne 16. julija v Dobji. Dne 17. julija pri sv. Heleni, v Muti, pri sv. Filipu in v Imenem (za svinje). Dne 18. julija v Gradci in na Bregu v Ptuiju (za svinje).

Dopisi.

Od sv. Lovrenca pod Prežinom. (Odgovor.) Otročičku že ne napraviš kmalu večjega veselja, kakor da mu kupiš piščalko ali trobentico. Koliko radosti ima ž njo, piska in trobi, vznemirja okolico, da sosede jamejo ušesa boleti. Ravno tako se vedejo nekateri naši novi občinski očetje. Nova trobentica jim je njihova zmaga. S to trobentico trobentajo, da so res že uboga naša ušesa. To njih klepetanje se ni pristudilo samo meni, ampak modrim možem, ki bi tudi lahko govorili in sicer pametnejše od njih pa se ravnaajo po besedah: Kadar zakroka gavrán, — potihnejo ptice po gozdu, — kedar se dere bahač, — modri možaki molčé. Sit mora biti njih vriščeče piščalke vsak, kdorkoli si bodi. To me je tudi napotilo, da sem gostoljubnega Slov. Gospodarja poprosil malo prostora onim vrsticam v 22. številki. Onemn nedolžnemu dopisu ni bil namen nesloge sejati, ampak hotel sem le s šaljivo besedo opomniti nekatere, zlasti jednega, da naj ne smešijo svojih soobčanov z neprestanimi zabavljicami, naj jim ne prisojajo neumnosti, da je tudi drugi njim ne bodo. Slednjič pa sem rekel: „Imejte možko dejanje, ter ne rabite ženskega jezika!“ Sedaj še nekaj besedi zlasti z vami, g. dopisnik iz 25. štev. Slov. Gospodarja. V mojem dopisu ste našli blizu toliko plev, kakor pšenice. Tedaj skoro polovico dobrih besedi! Izvrstno, začetek je že dober! Povedati ste hoteli malo drugače, pa ste se urezali. — K vašemu prihodnjemu delovanju in gospodarjenju v občini pripomenjam pa to-le: Kokoš ima navado, da potem kodaka, ko je že jajce znesla, a vi delate nasprotno. Govorili ste že dovolj, sedaj pa delajte. Bog vam daj obilo sreče! Prav prirčno me bode veselilo, da bode te pomagali dobrim soobčanom. Bog živi prijazno ljudstvo pri Sv. Lov-

rencu! Ko pa ste omenjali spoštovanega Jurija Stanteja, g. dopisnik, tedaj ste samega sebe udarili po nosu. Vsakega ste spravili v občinski odbor, katerega ste le hoteli; moč je bila v v vaših rokah, ne v drugi stranki, katera mu je vendar le dala nekaj glasov. Smešno je torej, če obžalujete in se opravičujete. Opravičevali ste se, pa ste se tožili. Pisal sem o neizkušnosti novih obč. očetov, a imenoval samo jednega mladega. Dva ali trije lezejo k 50 letom, zato imajo pa več pameti od drugih. Onega stavka o čekinih bi pa desetleten otrok tako po besedah ne razumeval. S pomočjo občinskega odbora hočejo si nekateri v svojih pravdah o cestah pomagati, torej dobiček imeti, na šaljivo stran rečeno, cekine kovati. Križ je, pač križ, ako ima človek velike otroke pred seboj. Kako je poprejšnji obč. odbor s cestami ravnal, tega še omenjal nisem, ker sem o tej stvari popolnoma neizkušen. Nikakor pa ni pametno o Kvassekovi pravdi c. k. višje sodišče krivice dolžiti, ko se je politična oblast c. k. okraj. glavarstvo za dotičnika poganjalo, katero bi občini lahko na prste stopilo. Kakor me je v stavku te zadeve, katere nisem niti omenjal, razsrdila beseda „neresnica“, tako me je sililo k smehu „nečastna nesresnica.“ Da te vsi šmenčaji!

(Konec prih.)

Od M. D. v Puščavi. (Spominek vrlemu možu.) Minolo je že čez stirnajst dni, kar smo pri Mariji Devici v Puščavi spremili k večnemu počitki zemeljske ostanke blagega gospoda Petra Karničnika, posestnika v Rudeči gori. V petek, dne 21. rožnika, nameraval je namreč svojo puško ai osnažiti ter nekaj popraviti. Ker pa je bilo pri tem delu ognja potreba, šel je v kovačnico, djal puško v ogenj ne vedoč, da je nabasana, a cev — žalibog proti — sebi obrnil. V trenutku se sproži in ga zadene v levo stran trebuha. Hitro je še šel tje proti poslopju in ko stopi v izbo ga spravijo brž v postelj. Govoril je še razločno, a trpel grozne bolečine. Soproga, blaga žena mu reče: „Kako vendar to, da si cev proti sebi obrnil, ker zmiraj si svaril vsakoga, naj je puška nabasana ali ne, proti sebi ali komur drugemu ne obračati?“ Na to je djal; „Res je res, sem druge svaril, a sam sebe pozabil!“ — V jutro o polu devetih zadela ga je nesrečna krogla, ob četririh popoldan pa je izročil svojo blago dušo Vsegamogočnemu! V 53. letu svoje dobe, pogreb je bil v nedeljo 23. rožnika jako sijajen. Gospod župnik in vrli Št. Lovrenski kapelan spremljala sta razun velike množice krsto umrlega. G. župnik so velikemu številu ljudstva v prelepem govoru narisali zares lepe lastnosti rajncega. Razun šolske mladine nisi videl ne enega očesa suhega, britko so žalovali vsi pri pogrezovanji telesnih ostankov. Ž njim je izgubila fara vrlega in poštenega občana, cerkva skrbnega cekmoštra,

ubogi pa dobrega očeta! Rajnki je bil mož, kakih na daleč okolu ni najti mnogo. Lepšale so ga lastnosti, katere so Bogu dopadljive, a dandanes redke. Bil je pobožen in skrben oče svoji družini, vrl kmetovalec, drugim v lep izgled! Koliko pa se je trudil in zanimal v svojem opravku za cerkev. V njegovem času olepšala se je kaj lepo! Dobila je lepih dragocenosti, a mnogo je tudi drugod dobrega storil. Z radodarno roko delil je ubogim, kjer koli je mogel. Bog mu tudi da zato večno plačilo. Pri zadnji sv. birmi v Puščavi rekli so mu ranjki milost. g. knezoškof: „Ljubi cekmošter, že večkrat sva pri tej mizi obedovala, ali poslej menda ne bova več.“ — In res, v petek 21. rožnika sklenil je gosp. Karničnik svoje bogoljubno življenje, ravno drugi petek, teden pozneje pa so se milostivi knezoškof preselili v večnost. Naj počivata v miru po trudu tega težavnega zemskega pota! — D. H.

Iz Celjske okolice. (Volitev.) Vže v zadnjem listu „Slov. Gosp.“ pisalo se je, da bode v naši občini kmalu nova volitev v II razreda, vsled tega, ker je pri zadnji volitvi postopala volile komisija tako nepostavno, da se je morala volitev vničiti. Sedaj je vže tudi dan za volitev določen, in sicer na torek 23. t. m. predpoludne. Mi opozarjamo že sedaj naše kmete na ta den, da pridejo gotovo k volitvi. Nemškutarski agitatorji vže silno begajo po občini in lovijo posebno ženske, posestnice, da bi podpisale njim pooblastila. Pri tem so, se ve, da silno prijazni in sladki kakor mački. Ko proč odidejo, — in to kakor moramo z veseljem omeniti, z dolgim nosom, pa kažejo kremplje in psujejo. Tako je jeden teh glavnih nemškutarskih agitatorjev pred par dnevi zabavljaj v Celju proti trgovcu Wallandu. čez neko vrlo slovensko žensko, rekoč: Ta hudičeva baba noče podpisati pooblastila. Taki so ti nemškutarji. Dokler berači pooblastila, je sladek kot med, kasneje pa čez Slovence zabavljaj in psuje. — Ako pride toraj kak nemškutarček slovenskih volilcev nadlegovat, vrata mu pokažite, kakor je neka vrlo slovenska žena iz Hudinje dejala takemu nemškutarskemu agitatorju, češ, da mu bode s krampom pokazala pot, če bode hodil njenega moža motit. Mogoče, da bodo nemškutarji poskusili še tudi z denarjem, ko bodo videli, da njim gre za zabec. Bog ne daj prodati svoje vesti! Pač pa se naj taki kupovalec glasov naznani, da se bode pred kazensko sodnijo zagovarjal zaradi svojega grdega počenjanja.

Iz Krškega. („Pedagogiško društvo.“) V kratkem izide III. „Pedagogiški letnik“ z bogato in zanimljivo vsebino, kakor: Izkustveno dušeslovje, — Odlomki iz J. A. Komenskega Didaktike, — V šolski delarni — Spomini na Dunaj — itd. P. n. slovensko uč-

teljstvo se s tem vljudno vabi, da v polnem številu pristopi k temu slovenskemu literaturnemu učiteljskemu društvu, oziroma da si naroči knjigo. Isto tako se vabi drugo razumnistvo slovensko, da nas krepko podpira s svojim pristopom ali z naročbo. Društvenina iznaša 1 gld. Dobiti bode tudi posebnih odtisov Dušeslovja. — Pri tej priliki vljudno prosimo tudi one ude, ki še niso vplačali društvenine za tekoče ali za preteklo leto, da to nemudoma blagovolije storiti.

Odbor.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je skorej gotovo, da pojde Nj. veličanstvo, svitli cesar dne 11. avgusta v Berlin ter ostane ondi skozi tri dni, svoj rojstni den obhaja pa že na domačih tleh in sicer v Gasteinu. — Razprave o skupnem drž. proračunu vrše se v obeh delegacijah na Dunaji v celem dosti gladko in bodo že v kratkem pri konci. — Nemški konservativci imajo sedaj po gornjem in srednjem Štajarji po gostem volilne shode in vzprejema ljudstvo njih poročila o drž. in dež. zboru s pohvalo, kar se tiče poslancev, ne pa tako, kar se tiče teh zborov. Se ve, da nima konservativno ljudstvo doslej iz teh zborov veliko veselja. — Govorica gre, da pride doslenji Koroški dež. predsednik, baron Schmid-Zabierow, za ces. namestnika v Trst. Kar se tiče slov. Korošcev, ne bode jim nič kaj žal po njem. — Mil. knezoškof stavijo v Celovci novo poslopje za dijaško semenišče in pravi se, da bode po tem, kakor je pripravno, prvo v Avstriji. — Volitve v deželni zbor vojvodine Kranjske so končane: kakor upamo, poleže se sedaj vihar, ki je bučal doslej po lepi deželi. — V Tržiči, doslej še nemškem gnjezdu na slov. drevesu, snuje se slov. bralno društvo. To je prav čudo! — Na slov. Primorji so po vseh volilnih razredih zmagali slov. možje. — Blagoslovljenje bandera „braln. društva“ v Gorici se je izvršilo srečno, Slovenci pa so se tudi izognili vsacemu prepiru. Hvala Bogu! — Velika sprememba se je izvršila v Trstu, ces. namestnik baron Depretis je šel v pokoj in je dobil ob enem sedež v gosposki zbornici. G. baron je že odpotoval in Slovenci so mu rekli z veseljem: srečno! Isto tako pa sodimo, da tudi Nemci, žalovanje pa je pri Italijanih, pri irredentovcih. — Ker so v Istri volitve bile za slov. volilce bolj srečne, kakor prejšnja leta, zato so sedaj lahoni — pri nas nemškutarji — kar iz sebe ter ne pusté na miru nikogar, še celo c. kr. okr. glavarja v Pazinu, g. pl. Simčič-a se je neka drhal lotila na kolodvoru. Taki so odpadniki po vseh krajih! — Škof J. J. Strossmayer so se podali na Slatino in za njimi pride več odličnih Hrvatov. Dobro došli na slov. tleh!

— Nad 800 Madjarov je bilo te dni v Turinu, v Italiji, pri L. Kossuthu. Česa so tam iskali? Menda več paprike, vredni pa so le palice. — Na Českem so Mladočehi na velicij krajih zmagali pri zadnjih volitvah in jih bode odslej 36, doslej pa jih je bilo samo 6 v dež. zboru. To je znamenje več za to, da je resnica, kar pravi pregovor: Kdor hvali, proda — če tudi pod ceno!

Vunanje države. Govori se, da ni daleč več do tega, da pojdejo sv. Oče Leon XIII. iz Rima. Razmere so že v resnici blizu take, da jim ne bode več obstati v večnem mestu. — Po dolgem času je ital. minister pl. Crispi, pohvalil Avstrijo in sicer v drž. zboru, češ, da je zvesta zaveznica Italije. Na tem ni dvoma, pač pa na robe. — Z razstavo v Parizu so Francozi lahko zadovoljni, ako je resnica, da je v časih nad 200.000 ljudi na dan v njej. — V drž. zboru si Francozje ne pravijo nič kaj lepih, celo s „tatom“ se pitajo. Kaj ne stori vsega vroča kri! — Anglijska vlada vestno prepoveduje irskim poslancem sklicevati zbere in ker se le-ti na udajo vselej, ni redko, da pride do tepeža med redarji in ljudstvom. — Knezn Bismarcku ni po volji, da ne sme skozi Švico noben tuj vojak in zato žene sedaj glas, da je Švica gnjezdo zarotnikov ter bi ji bilo treba čistila. — Nemški cesar biva sedaj v Norvegiji in zatem se poda v Anglijo. — Kar se tiče Rusije, ne more se poročati o posebnih novosti. Nekaj sumljivo pa je to, da se pravi že sedaj, da v rojstnem dnevu našega cesarja ne bode v Petersburgu nobenih slavnosti. — Klementina, mati bolgarskega kneza, je prišla nazaj v Avstrijo, kjer ima svoje graščine in je sedaj lahko vesela, kajti veliko upanja je za to, da ostane nje sin bolgarski knez. — Praznovanja v kronanji srbskega kralja v Žiži so bila velika, najbolj pa je ruski poslanik silil naprej, to pa menda brez naročila. Srbi namreč čedalje bolj nagibajo na stran Rusije. — O Turčiji ni, da človek kaj poroča in to je menda najbolj prav za-njo, kajti nič se ne godi v njej, da je vredno hvale. — Na otoku Kreta še ni miru in turški paša ne mara dati pravice kristijanom. Dokler ne seže druga država v mes ter ne poročka z mečem, ne da Turek pravice. — Iz Amerike pa je več novic ali te so skorej o samih nesrečah posebno o veliki povodnji v državi Texas. Nekaj pa je vendar od ondot vselega, to je, da hočejo v državi Chicago neko novo katoliško ljudovlado vpeljati. Za prvo pa dela na to le neko irsko društvo in tako ljudovlado namerava v Mexiki, tisti, v kateri je brat našega svitlega cesarja, nadvojvoda Maksimilijan, umrl nesrečno, zadet od krogelj nasprotnih vojakov. Spomin na to ne obeta veliko za ono ljudovlado.